

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΕΡΙΦΗ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΑΣ

Από τις φυλακές της Αίγινας στέλνω συν τοφικούς χαιρετισμούς σ' όλους τους εργαζόμενους, σ' όλους τους ταξικούς μου συντρόφους, σ' όλους τους ελεύθερους ανθρώπους.

Σύντροφοι,
πέρασαν πάνω από οχτώ μήνες από τη μέρα της αδικαιολόγητης σύλληψης και προφυλάκησής μου, χωρίς να έχουν προκύψει στοιχεία που με βάσει αυτά να αποδεικνύεται και η παραμικρή ενοχή μου.

Όπως δείχνουν τα πράγματα φαίνεται πως ένα επιτελείο από ανακριτές και εισαγγελείς επιτήδειους στους ελιγμούς, ασχολούνται μ' αυτή την υπόθεση. Είναι αυτοί που τη μία μέρα μου δηλώνουν αυτοπροσώπως πως έχουν πειστεί για την αθωότητά μου και την άλλη σαν πειθί για όργανα του κράτους με καταδικάζουν.

Συγκεκριμένα ο 4ος ανακριτής Πειραιά Π. Σαραντινός όταν με επισκέφτηκε στις φυλακές Κορυδαλλού, παρουσία και του συνηγόρου μου, δεν δίστασε να μου πει ξεσίπωτα: "Γιάννη αν σέ βγάλω από δω μέσα θα με καθίσουν στο σκαμνί". Ποιοί θα καθίζουν στο σκαμνί τον ανακριτή αν τολμούσε να ισχυριστεί την αθωότητά μου για την οποία ήδη είχε πειστεί από τα στοιχεία που είχε στα χέρια του;

Επίσης, ο εισαγγελέας κ. Στάθης, ένα από τα τρία μέλη του Συμβουλίου Πλημμελοδικών που έβγαλε το βούλευμα, παρουσία της γυναίκας μου, του συνηγόρου μου και της γραμματέας του, μέσα στο γραφείο του σε ερώτηση πως ο εισαγγελέας Κορδουπάτης χρησιμοποίησε την κατάσταση του αποδεδειγμένα ψευδομάρτυρα Γριμάνη σαν ενοχοποιητικό στοιχείο σε βάρος μου, ενώ αντίθετα έπρεπε να ασκήσει αυτεπάγγελτη δίωξη, απάντησε: "Έκανα ένα ανθρώπινο σφάλμα αλλά ενώπιον του δικαστηρίου θα φανεί πως είναι ψευδομάρτυρας". Το ίδιο όμως ανθρώπινο σφάλμα κάνει κι' αυτός, χρησιμοποιώντας το ίδιο στοιχείο στο παραπεμπτικό βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελοδικών. Παρ' όλα αυτά όμως ο κύριος ανακριτής δεν ξεχνάει τα φιλανθρωπικά του καθήκοντα. Πρότεινε να γίνει έρανος για να βοηθηθεί η "κακομοίρα" η γυναίκα μου στις τόσο δύσκολες στιγμές της.

Αποκορύφωμα της προκλητικής αυθαιρεσίας των μέχρι τώρα διαδικασιών της δικαιοσύνης, ήταν η συμπεριφορά του Συμβουλίου, που ενώπιον των συνηγόρων μου και των συνηγόρων της οικογένειάς του Χρήστου Κασίμη, δεν ντράπηκαν, ούτε δίστασαν να επεμβαίνουν κατάφωρα υπέρ των αστυνομικών όταν αυτοί έπεφταν σε χοντροειδείς αντιφάσεις.

Τα παραπάνω στοιχεία και άλλα πολλά γνωστότερα, όπως η άρνηση για αναπαράσταση, η αιφνιδιαστική και παράνομη μεταγωγή μου στις φυλακές της Αίγινας, η επέμβαση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης στο έργο της Δικαιοσύνης σαν: ο Σερίφης είναι τρομοκράτης, η προαγωγή των δύο υπόδικων αστυνομικών επ' ανδραγαθία και άλλες άπειρες νομικές παρατυπίες προδικάζουν και την διαδικασία μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου. Η αθωότητα δεν έχει καμιά αξία γι' αυτούς που μόνη τους έγνοια είναι πως να εξοντώνουν εν ψυχρώ όποιον ζητάει μια ανθρώπινη ζωή.

Γίνεται φανερό λοιπόν ότι δεν μπορούμε να αρκεστούμε πια μόνο στα νομικά μέσα υπεράσπισης. Με το να αντιμετωπίζουμε τις τόσο απροκαλύπτα σήμερες, από τον Καραθανάση και κάθε Καραθανάση, υποθέσεις μόνο με νομικά μέσα κινούμαστε μέσα στα πλαίσια που οι ίδιοι οι μηχανισμοί καταπίεσης έχουν καθορίσει. Μια και οι νόμοι είναι φτιαγμένοι από τα κάθε λογής αφεντικά για να υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους. Μια και ο υπέρτατος νόμος είναι η με οποιοδήποτε μέσο τρομοκράτηση των εργατών.

Σύντροφοι, η δίωξή μου, όπως και οι διώξεις όλων όσων σήμερα βρίσκονται στις φυλακές, οι απολύσεις αυτών που διεκδικούν μια πιο ανθρώπινη ζωή, το άγριο χτύπημα των αγροτικών κινητοποιήσεων και γενικά η χρησιμοποίηση της ωμής βίας σ' όλες τις εκδηλώσεις μας, είναι υπόθεση όλων. Η ταξική αλληλεγγύη πρέπει να πάψει να είναι ένα κούφιο σύνθημα στα στόματα και τις φυλλάδες των διάφορων οργανώσεων και κομμάτων. Είναι καιρός με την δική μας αυτοοργάνωση και ζητώντας στην πράξη την ελευθερία μας να την πραγματοποιήσουμε. Είναι καιρός να πάψουμε να δεχόμαστε παθητικά γεγονότα όπως την μαζική απόλυση όλων των εργατών της ΣΕΑΜΑΝ, τη στρατιωτική καταστολή στα Μαντεμοχώρια, τις διώξεις των αργωτών της Κρήτης, την απόλυση από την Πεσινέ των εργατών που στα 35 τους χρόνια είναι ήδη ζωντανό νεκρό. Είναι καιρός να μάθουμε στα αφεντικά πως δεν μπορούν ατιμώρητα να κόβουν ακόμα και το φωμί και να εξοντώνουν εμάς που με ιδρώτα και αίμα τους φτιάχνουμε μέγαρα, λιμουζίνες και κότερα.

Η καταστολή της Δημοκρατίας οργιάζει δείχνοντας και το πραγματικό περιεχόμενο της μεταπολίτευσης, που ήταν η αντικατάσταση της τρομοκρατίας των τάνκς από την απάτη του κοι-

νοβουλευτισμού. Οι αυθαιρεσίες της δικτατορίας γίνανε νόμοι της Δημοκρατίας, έγιναν 33^ο, ιδιώνυμα, αντιτρομοκρατικό, έχτοπίσεις κλπ. Νόμοι που δείχνουν καθαρά τι περιμένει όσους δεν συνήθισαν ακόμη, μετά από τόσα χρόνια δικτατορίας και κοινοβουλευτικής τρομοκρατίας, να σκύβουν το κεφάλι υπάκουα μπροστά στα αφεντικά της κοινωνίας. Ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η τρομοκρατία είναι η δική μας αυτοοργάνωση και πάλη. Η παθητικότητα και η σιωπή από συμφέρον η δειλία σημαίνει συνενοχή με τους διώκτες μας.

Σύντροφοι

Είμαι από εκείνους που οι ιδέες μου και τα ιδανικά μου τότε δεν μου επιτρέφανε να αρνηθώ τις ευθύνες μου. Η δράση μου τον καιρό της δικτατορίας έκανε τους Καραθανάσηδες να ζητάνε την εξόντωσή μου και το γεγονός ότι είμαι ένας απλός εργάτης χωρίς σπηρίγματα και κάλυψη τους ενθάρρυνε να με κάνουν κατασκευασμένο ένοχο για τα γεγονότα του Ρέντη και το φόνο του Κασίμη. Παρ' όλο που ξέρω ότι έχουν σχεδιάσει εν ψυχρώ την εξόντωσή μου, δεν είμαι διατεθειμένος ούτε να ικετεύσω, ούτε να εκλιπαρήσω. Άλλωστε το θέμα δεν είναι πια να αποδείξω την αθωότητά μου, αφού έχει αποδειχτεί χωρίς καμιά αμφιβολία από τα ίδια τα γεγονότα και την ξεστρώτη χοντροκοπιά της αστυνομικής σκευωρίας. Όλοι ξέρουν ότι είμαι αθώος και πρώτοι απ' όλους οι δήμοι μου. Η μόνη ελπίδα για τη δική μου σωτηρία είναι το ίδιο πράγμα που πλήθος γεγονότα ζητούν από τους συντρόφους μου εογάτες: Ταξική αλληλεγγύη και υπερηφάνεια, αγωνιστικότητα και πίστη στο δίκιο μας.

Σύντροφοι εργαζόμενοι, εμείς κάθε μέρα με τη δουλειά μας δημιουργούμε για τ' αφεντικά πλούτη και εξουσία, για μας στερήσεις και μιζέρια. Εμείς και μόνο εμείς δημιουργούμε καθημερινά αυτή την κοινωνία που μας καταδικάζει σε αργό ή γρήγορο θάνατο. Τα αφεντικά δεν μπορούν να κάνουν χωρίς εμάς ενώ εμείς μπορούμε θαυμάσια να κάνουμε χωρίς αυτούς. Εδώ βρίσκεται η τεράστια δύναμή μας. Και θάμασταν χειρότεροι και από τους πιο πειθήνιους δούλους της αρχαιότητας αν με σκυμμένο το κεφάλι τους αφήναμε επ' άπειρον να οργιάζουν σε βάρος της ζωής μας.

ΖΗΤΩ Η ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΙΟ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ